

Stelselwijziging Jeugd

Handreiking

Uitvoering jeugdbescherming en jeugdreclassering

Afspraken tussen gemeente en
gecertificeerde instellingen

Colofon

Deze handreiking is samengesteld in opdracht van het Transitiebureau Jeugd, in het kader van de invoering van de Jeugdwet per 1 januari 2015. Het Transitiebureau Jeugd is een samenwerkingsverband van de Vereniging Nederlandse Gemeenten, het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en het ministerie van Veiligheid en Justitie.

Dit document geeft de stand van zaken weer op het moment van publiceren. Voor de meest actuele versie, kijk op www.voordejeugd.nl.
Juli 2014

Samenstelling en teksten

Subwerkgroep jeugdbescherming en jeugdreclassering:
Harry van den Bosch, Carline Carati, Lianne van Eck, Jiske Lems, Willem Loupatty, Annelies Schutte, Margreet Wiegand

Redactionele bewerking

Kees Dijkman (www.keesdijkman.nl)

Fotografie

Beeldbank Stelselwijziging Jeugd

Inhoud

Voorwoord		4
Hoofdstuk 1	Introductie	5
Hoofdstuk 2	Algemene afspraken	10
Hoofdstuk 3	Lokale inbedding	14
Hoofdstuk 4	Inzet van jeugdhulp	18
Bijlage 1	Relevante wet- en regelgeving	22
Bijlage 2	Protocollen en convenanten	30

Voorwoord

Op 1 januari 2015 worden gemeenten¹ verantwoordelijk voor de hulp aan de jeugd, inclusief het gedwongen kader. De Jeugdwet bepaalt bovendien dat alleen gecertificeerde instellingen (GI) deze jeugdbescherming en jeugdreclassering mogen uitvoeren.² De gecertificeerde instelling bepaalt of jeugdhulp is aangewezen in het kader van de uitvoering van een kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering, en zo ja, welke hulp dat moet zijn.³ De gecertificeerde instelling overlegt hierover met de gemeente. De Jeugdwet verplicht de gemeente en de gecertificeerde instellingen om hun afspraken hierover vast te leggen in een samenwerkingsprotocol.⁴

In deze handreiking vindt u een kader voor de afspraken die gemeenten en gecertificeerde instellingen voor jeugdbescherming en jeugdreclassering per 1 januari 2015 met elkaar moeten maken.

Dit afsprakenkader staat niet op zichzelf, maar sluit aan op al eerder ontwikkelde handreikingen en documenten. De afspraken tussen gemeenten, gecertificeerde instellingen en de Raad voor de Kinderbescherming vormen samen het fundament voor de inrichting van het gedwongen kader bij de hulp aan de jeugd. Daarom is het goed om - naast de handreiking die nu voor u ligt - ook kennis te nemen van documenten die hiernaast genoemd worden.⁵

- a. De handreiking 'Terughoudend waar het kan, doorpakken waar nodig - Jeugdhulp onder dwang', van november 2013. In die handreiking zijn ook modellen opgenomen voor de noodzakelijke afspraken tussen de gemeente en de Raad voor de Kinderbescherming, en tussen de gecertificeerde instellingen en de Raad. Daarnaast bevat deze handreiking veel inhoudelijke informatie over jeugdbescherming en jeugdreclassering. Daarbij ligt de nadruk op de toeleiding naar de jeugdbescherming en jeugdreclassering en de rol van de Raad voor de Kinderbescherming daarbij.
- b. De handreiking en modelovereenkomst voor de inkoop van de diensten van de drie landelijk werkende gecertificeerde instellingen (LWI's: William Schrikker Groep Jeugdbescherming en Jeugdreclassering, Leger des Heils jeugdbescherming en jeugdreclassering, Stichting Gereformeerde Jeugdzorg). Dit document bevat een overzicht van de verschillende maatregelen van jeugdbescherming en jeugdreclassering, en een beschrijving van het huidige financieringssysteem. Dit document is niet alleen informatief voor de inkoop van gespecialiseerde jeugdbescherming en jeugdreclassering zoals die door de landelijk werkende instellingen geleverd wordt, maar ook voor de inkoop van de reguliere, regionaal werkende gecertificeerde instellingen.
- c. Meer algemene informatie over jeugdbescherming en jeugdreclassering is te vinden in de factsheets Jeugdbescherming en Jeugdreclassering, uitgegeven door het Transitiebureau Jeugd.
- d. Het 'Normenkader ten behoeve van certificering van uitvoerende organisaties voor Jeugdbescherming en Jeugdreclassering'.

¹ In dit document wordt steeds gesproken over 'de gemeente'. Iedere gemeente is immers zelf verantwoordelijk. In de praktijk zullen gemeenten vaak samenwerken met buurgemeenten bij de vormgeving van het lokale of regionale stelsel voor de jeugd. Op een aantal onderdelen is dat zelfs verplicht, bijvoorbeeld bij de inrichting van het Advies- en Meldpunt Huiselijk geweld en Kindermishandeling (AMHK). Waar in dit document 'de gemeente' staat, kunt u door ook 'het cluster van samenwerkende gemeenten' lezen, als dat van toepassing is op de situatie.

² Art. 3.2, lid 1 Jeugdwet.

³ Art. 3.5, lid 1 Jeugdwet.

⁴ Art. 3.5, lid 3 Jeugdwet.

⁵ Alle genoemde documenten zijn te vinden op de website www.voordejeugd.nl.

Introductie

In het nieuwe stelsel voor de jeugd voert de gemeente de regie over alle vormen van ondersteuning en hulp voor de jeugd. Inclusief het gedwongen kader: jeugdbescherming en jeugdreclassering.⁶

- Jeugdbescherming omvat de uitvoering van een door de rechter opgelegde kinderbeschermingsmaatregel, zoals een ondertoezichtstelling (al dan niet met uithuisplaatsing) of een voogdijmaatregel (bij beëindiging van het gezag).
- Jeugdreclassering omvat toezicht en begeleiding, als onderdeel van de door de rechter opgelegde voorwaarden bij schorsing van een voorlopige hechtenis (als een jongere of jongvolwassene nog niet veroordeeld is) of bij een voorwaardelijke veroordeling. De jeugdreclassering kan jongeren tevens vrijwillige begeleiding bieden in opdracht van de Raad voor de Kinderbescherming.

Jeugdbescherming en jeugdreclassering worden in het nieuwe stelsel uitgevoerd door gecertificeerde instellingen.⁷ De certificering wordt uitgevoerd door het Keurmerkinstituut⁸, dat hiertoe is aangewezen door de minister van Veiligheid en Justitie. Het Keurmerkinstituut werkt op basis van een wettelijk vastgesteld Normenkader.⁹

⁶ De handreiking 'Terughoudend waar het kan, doorpakken waar nodig - Jeugdhulp onder dwang' bevat (in hoofdstuk 1.2) een uitgebreide beschrijving van de werkvelden jeugdbescherming en jeugdreclassering.

⁷ De wettelijke kaders voor de certificering zijn opgenomen in artikel 3.4 van de Jeugdwet.

⁸ Het Keurmerkinstituut is een onafhankelijke organisatie gericht op verbetering van de kwaliteit en veiligheid van producten, diensten en accommodaties. Voor meer informatie, kijk op www.keurmerk.nl/NL/Zorg-en-Welzijn/Jeugdbescherming-en-Jeugdreclassering. Het Keurmerkinstituut houdt hier ook een lijst bij van instellingen die gecertificeerd zijn voor het uitvoeren van jeugdbescherming en jeugdreclassering.

⁹ Art. 3.4, lid 4 Jeugdwet. Het normenkader is opgenomen in de regeling normenkader jeugdbescherming en jeugdreclassering (Staatscourant 2014, nr. 17362). Voor meer informatie, kijk op www.voordejeugd.nl.

Jeugdbescherming

Kinderbeschermingsmaatregelen worden uitgesproken door de rechter, op basis van de normen die in de wet vastliggen.¹⁰ De instellingen die deze maatregelen uitvoeren, hebben zich te houden aan de regels die de wetgever daarbij heeft gesteld. Op het eerste gezicht hebben gemeenten dus weinig invloed op die uitvoering - de randvoorwaarden liggen vast. Tegelijkertijd is het ook de verantwoordelijkheid van de gemeente om nieuw beleid voor de jeugdhulp als geheel te ontwikkelen en te implementeren.

Jeugdbescherming maakt daar onlosmakelijk onderdeel van uit - de wetgever heeft er niet voor niets voor gekozen om ook de uitvoering van het gedwongen kader aan de gemeenten te delegeren.

Het is dus niet zo dat de gecertificeerde instellingen naadloos kunnen doorgaan zoals de Bureaus Jeugdzorg tot op heden werkten. Er is een transformatie nodig, van een provinciale (BJZ's) of landelijke (LWI's) manier van werken, naar een manier van werken die aansluit bij de lokale, gemeentelijke situatie. Daarbij spelen de hoofddoelen van de Jeugdwet een doorslaggevende rol: het versterken van de eigen kracht en het probleemoplossend vermogen van kinderen, jongeren en gezinnen, het organiseren van hulp dichtbij de burger en het op elkaar afstemmen van de verschillende vormen van zorg en hulp (één gezin, één plan, één regisseur).

De Raad voor de Kinderbescherming blijft de onafhankelijke, landelijk werkende overheidsinstelling, die de toegangspoort vormt voor jeugdbescherming op basis van een eigen oordeel over de situatie in een gezin. Voor de samenwerking met de Raad voor de Kinderbescherming is eind 2013 de al eerder genoemde handreiking 'Terughoudend waar het kan, doorpakken waar nodig' opgesteld.

Wijzigingen in de jeugdbescherming

Per 1 januari 2015 wordt niet alleen de Jeugdwet van kracht. Ook de regelgeving rond de kindbeschermingsmaatregelen verandert. Het gaat om wijziging van de artikelen in boek 1 van het burgerlijk wetboek (familierecht), die betrekking hebben op overheidsingrijpen in het ouderlijk gezag. Voornaamste verschil met de huidige situatie is dat de rechter straks direct kan besluiten om ouders het ouderlijk gezag te ontnemen, als dat in het belang is van het betrokken kind. Ook zal de rechter sneller toetsen of een kind dat langdurig uit huis is geplaatst, definitief bij de pleegouders kan blijven.

¹⁰ Boek 2, Titel 13 en 14 Burgerlijk Wetboek.

Meer informatie over de vernieuwde kindbeschermingswetgeving is te vinden op de website www.eerstekamer.nl/wetsvoorstel/32015_verbetering.

Deze handreiking gaat uit van de situatie per 1 januari 2015. Daarom vindt u in deze handreiking waar mogelijk verwijzingen naar wetsartikelen, zoals die op dat moment van kracht worden.

Jeugdreclassering

De Raad voor de Kinderbescherming adviseert het OM en de rechtbank over de strafrechtelijke aanpak van minderjarigen (12-18 jaar). De Raad kan adviseren om een (gedeeltelijk) voorwaardelijke sanctie op te leggen, waarbij het toezicht en de begeleiding wordt opgedragen aan de jeugdreclassering. Als het OM (bij een strafafdoening) of de rechter (bij schorsing van een voorlopige hechtenis of bij een voorwaardelijke veroordeling) het advies van de Raad volgt, dan krijgt de jeugdreclassering de opdracht om dit toezicht uit te voeren. De rechter of het OM kan daarbij al gedetailleerd aangeven aan welke voorwaarden de jongere moet voldoen. Dat kan bijvoorbeeld zijn het volgen van een aanbod uit de jeugdhulpverlening of het meewerken aan een behandeling. Een intensieve aanpak kan ook door de rechter rechtstreeks opgelegd worden in het kader van de gedragsbeïnvloedende maatregel. In dat geval voert de jeugdreclassering een haalbaarheidsonderzoek uit en begeleidt de jongere bij de uitvoering van de maatregel.¹¹

Wanneer het jeugdstrafrecht wordt toegepast bij jongeren tussen 18 en 23 jaar, brengt de volwassenenreclassering een advies uit aan het OM en de rechtbank. Als het OM van plan is een veroordeling volgens het jeugdstrafrecht te vorderen, dan zal de volwassenenreclassering daar rekening mee houden in de advisering. Dat betekent dat er in het advies al een plan van aanpak voor de (jeugd)reclassering wordt opgenomen. Als de rechter het plan volgt, is de (jeugd)reclassering gehouden om dit plan uit te voeren. In tegenstelling tot de jeugdreclassering kan de volwassenenreclassering geen jeugdhulp meer inzetten na vonnis.

Ook bij de jeugdreclassering lijkt het er dus op, dat de gecertificeerde instellingen zich vooral zullen richten naar de voorwaarden die door de rechter of het OM zijn opgelegd.

¹¹ De gedragsbeïnvloedende maatregel is een zelfstandige strafrechtelijke maatregel. Hier is altijd voorwaardelijke jeugddetentie aan verbonden.

Formeel zijn ze daar zelfs toe verplicht. Tegelijkertijd heeft ook hier de wetgever er niet voor niets voor gekozen de uitvoering van het beleid rond de jeugdreclassering naar de gemeenten te delegeren, zodat er een integratie op gang kan komen met hulp in een vrijwillig kader. Gemeenten en gecertificeerde instellingen zullen afspraken moeten maken hoe ze deze transformatie in de praktijk vorm zullen geven.

Wijzigingen in de jeugdreclassering

Deze handreiking is in lijn met het adolescentenstrafrecht, dat op 1 april 2014 van kracht is geworden. De voornaamste verandering is dat jongvolwassenen tot 23 jaar (ten tijde van het plegen van het delict) vervolgd en veroordeeld kunnen worden volgens het jeugdstrafrecht, inclusief toezicht begeleiding door de jeugdreclassering. De gemeente wordt per 1 januari 2015 dus ook verantwoordelijk voor het uitvoeren van de jeugdreclassering bij deze groep jongvolwassenen, inclusief de jeugdhulp die in dit kader wordt ingezet. De mogelijkheid om minderjarigen van 16 of 17 jaar te berechten volgens het volwassenenstrafrecht is blijven bestaan. Als bij hen de inzet van de reclassering nodig is, wordt deze taak opgedragen aan de volwassenenreclassering en niet aan de jeugdreclassering. De rijksoverheid blijft verantwoordelijk voor de volwassenenreclassering, ook als het gaat om toezicht op en begeleiding van minderjarigen.

Meer informatie over het adolescentenstrafrecht is te vinden op de website www.wegwijzerjeugdveiligheid.nl, onderwerp Adolescentenstrafrecht. Daar is ook een handig stroomschema te vinden, om snel te zien welke jongeren en jongvolwassenen bij de jeugdreclassering terecht komen en dus de verantwoordelijkheid van de gemeenten worden.

Overgangsrecht

Ondertoezichtstellingen, voogdijen en jeugdreclasseringstitels die door de rechter in 2014 zijn opgelegd of verlengd, kunnen doorlopen door tot in 2015 of later.¹² Kinderen, jongeren en hun ouders hebben immers recht op continuïteit van zorg. De gemeenten worden op 1 januari 2015 ook verantwoordelijk voor deze (doorlopende) hulp. Zij zullen met de gecertificeerde instellingen afspraken moeten maken over de continuïteit van de hulp en de randvoorwaarden daarvoor, waaronder de financiering.

¹² Het overgangsrecht voor het gedwongen kader staat in de Invoeringswet Jeugdwet, Kamerstukken II 2013/14 33 983, nr 2. Dit wetsvoorstel ligt thans ter behandeling in de Tweede Kamer en zal ook op 1 januari 2015 in werking treden.

Uitgangspunten

Voor de samenwerking tussen gemeente en gecertificeerde instellingen geldt een aantal algemene uitgangspunten.

- Het gaat bij jeugdbescherming en jeugdreclassering om hulp in een gedwongen kader. Mensen hebben er niet om gevraagd.¹³ Toch is het eerste uitgangspunt dat het gezin de bemoeienis waar mogelijk zal moeten ervaren als helpend en steunend. Versterking van de eigen kracht van kinderen, jongeren, gezinnen en hun sociale netwerk staat voorop.
- Het tweede uitgangspunt is dat de gecertificeerde instelling bij de uitvoering van de maatregelen zoveel mogelijk aansluit bij het gemeentelijk beleid. Dit moet overigens wel in balans zijn met de wettelijke taken en bevoegdheden van de instellingen en hun ketenpartners.

Zodra een maatregel van kracht is, geeft de wet de gecertificeerde instelling een aantal bevoegdheden en verantwoordelijkheden, waar de gemeente op casusniveau geen of nauwelijks inhoudelijke invloed op heeft. De professionals hebben hierbij speelruimte en faciliteiten nodig in de vorm van (door de gemeente gefinancierde) passende en beschikbare jeugdhulp.

Juist omdat het gaat om een gedwongen kader, om ingrijpen in de autonomie van burgers, bevat de wet- en regelgeving een groot aantal waarborgen, die de rechtspositie van kinderen, jongeren en ouders moet garanderen. Om die reden is vaak tot in detail in de landelijke regelgeving vastgelegd hoe besluiten in het gedwongen kader tot stand komen en hoe de gecertificeerde instellingen op casusniveau verantwoording afleggen over de uitvoering van jeugdbescherming en jeugdreclassering. Die verantwoording leggen zij - in veel gevallen via toetsing door de Raad voor de Kinderbescherming - af aan de rechter.

Armslag voor professionals, handelen binnen de wettelijke kaders, toetsing door de Raad voor de Kinderbescherming, verantwoording afleggen aan de rechter of het OM, aansluiten bij het gemeentelijke beleid en het vinden van een balans tussen al deze krachten: het vraagt steeds om goed samenspel tussen alle betrokken organisaties, overheden, (wijk)teams en professionals.

¹³ Dit is zelfs een voorwaarde voor het opleggen van kinderschermingsmaatregel. Jeugdbescherming komt pas aan de orde als daar gerede (in de wet vastgelegde) gronden voor zijn. Eén van die gronden is dat ouders onwillig of onmachtig zijn om de veiligheid van hun kind te waarborgen of de bedreigingen voor de ontwikkeling van hun kind weg te nemen. Ook jeugdreclassering is een dwangmaatregel: werkt een jongere niet mee, dan staat daar veelal een voorwaardelijke straf tegenover.

De gemeente kan daar - als eindverantwoordelijke voor de kwaliteit van de geleverde dienstverlening - een belangrijke rol in spelen.

Afbakening

Het uitvoeren van jeugdbescherming en jeugdreclassering is wettelijk gezien geen jeugdhulp. De Jeugdwet bepaalt dat een gecertificeerde instelling zelf geen jeugdhulp mag aanbieden.¹⁴ Dat is gedaan om te voorkomen dat een gecertificeerde instelling in het gedwongen kader jeugdhulp indiceert om die vervolgens zelf te leveren. Voor de landelijk werkende gespecialiseerde instellingen die ook pleegzorg (een vorm van jeugdhulp) uitvoeren, geldt in 2015 een overgangsregeling¹⁵.

De gemeente kan er wel voor kiezen om de gecertificeerde instelling ook in te schakelen voor het verlenen van zogenoemde 'jeugdbeschermingsexpertise aan de voorkant', 'intensieve casusregie zonder maatregel' of kortweg 'drang'. De gecertificeerde instelling gebruikt dan dezelfde indringende werkwijze in een gezin als bij de inzet van jeugdbescherming, maar nu om te voorkomen dat een kindbeschermingsmaatregel noodzakelijk wordt of als nazorg na afloop van een maatregel. Het zal in deze gevallen altijd gaan om gezinnen waarin de veiligheid van kinderen in het geding is of waarin sprake is van een bedreiging van hun ontwikkeling. Ook kan de gemeente met de gecertificeerde instelling afspreken dat de drang inzet van de gecertificeerde instelling uitgebreid wordt naar de broertjes of zusjes in het gezin - ook als formeel voor hen geen maatregel geldt. In beide gevallen kan de gecertificeerde instelling niet zelf de inzet van bepaalde vormen van jeugdhulp indiceren, zoals dat bij jeugdbescherming wel het geval is. De inzet van jeugdhulp verloopt in dit geval zoals dat gebruikelijk is in de gemeente als het gaat om hulp in een vrijwillig kader, via een verleningsbeschikking. Vanzelfsprekend verdient het aanbeveling om de afspraken die de gemeente en de gecertificeerde instellingen maken rond het gedwongen kader (dwang) en de inzet van jeugdbeschermingsexpertise zonder maatregel (drang) in samenhang te benaderen. Daarbij moet wel de rechtspositie van de jeugdige en diens ouders helder in het oog gehouden worden, onder andere door het in acht nemen van procedurele waarborgen. Drang mag immers niet verworden tot dwang zonder rechtsbescherming.

¹⁴ Art. 3.2, lid 2 Jeugdwet

¹⁵ Art. 10.10 Jeugdwet, zoals opgenomen in de Invoeringswet Jeugdwet

Rollen en professionals

Bij de huidige Bureaus Jeugdzorg - het merendeel van de toekomstige gecertificeerde instellingen - wordt in toenemende mate integraal gewerkt. Dat wil zeggen dat de medewerkers alle werksoorten kunnen uitvoeren, soms ook in samenloop binnen één gezin of zelfs met betrekking tot dezelfde jeugdige (samenloop van jeugdbescherming en jeugdreclassering).

Formeel wordt een ondertoezichtstelling uitgevoerd door een gezinsvoogd, een gezagsbeëindigende maatregel door de voogdijwerker en jeugdreclassering door de jeugdreclasseringswerker. Het gaat hierbij om van elkaar te onderscheiden werksoorten, die elk hun eigen wettelijke kaders en verplichtingen kennen. Ouders en professionele partners verwachten, terecht, dat de gecertificeerde instellingen op al deze werkteerren kwaliteitsmaat leveren.

In de praktijk zijn deze werksoorten echter goed uit te voeren door één jeugdzorg-professional. Het normenkader voor de gecertificeerde instellingen gebruikt hiervoor kortweg de term 'professional'. In deze handreiking doen we dat ook, tenzij het voor het begrip van de tekst nodig is om de verschillende rollen van die professional duidelijk van elkaar te onderscheiden.

Doelen

Deze handreiking heeft de volgende doelen.

- Helderheid geven over de wettelijke taken, de rollen, bevoegdheden en verantwoordelijkheden van de gecertificeerde instellingen en de gemeente.
- Bijdragen aan de samenhang in de bemoeienis van de instellingen die opereren onder de regie van de gemeente: (lokale (wijk)teams, AMHK, gecertificeerde instellingen voor jeugdbescherming en jeugdreclassering, aanbieders van jeugdhulp. Daarnaast zijn ook de niet onder regie van de gemeente vallende justitiële ketenpartners van belang: de Raad voor de Kinderbescherming, de volwassenenreclassering, het Openbaar Ministerie en de rechterlijke macht. Essentieel onderdeel van deze samenhangende bemoeienis is het helder vormgeven van de overdrachtsmomenten.
- Het benoemen van de meest essentiële punten die ter sprake moeten komen in het overleg tussen gemeenten en gecertificeerde instellingen over het vaststellen van een samenwerkingsprotocol. Het is daarbij zeer goed mogelijk om een onderwerp nadrukkelijk niet te regelen of anders te regelen. De handreiking is geen keurslijf of wet.

Leeswijzer

In het vervolg van deze handreiking komen de onderstaande onderwerpen uitgebreid aan bod.

- Algemene afspraken tussen gemeente en gecertificeerde instellingen. Te vinden in hoofdstuk 2.
- Inbedding van jeugdbescherming en jeugdreclassering binnen het lokale aanbod. Te vinden in hoofdstuk 3.
- De inzet van jeugdhulp op initiatief van de gecertificeerde instellingen voor jeugdbescherming en jeugdreclassering. Te vinden in hoofdstuk 4.
- Een overzicht van de relevante wet- en regelgeving. Te vinden in bijlage 1.
- Al geldende samenwerkingsafspraken en protocollen. Te vinden in bijlage 2.

Algemene afspraken

In dit onderdeel van de handreiking een overzicht van de algemene afspraken die nodig zijn tussen gemeente en gecertificeerde instellingen.

Waar gaat het om

Om de verantwoordelijkheid voor jeugdbescherming en jeugdreclassering waar te maken, zal de gemeente in ieder geval moeten zorgen voor (1) een toereikend aanbod aan gecertificeerde instellingen, (2) een toereikend aanbod aan jeugdhulp die in het gedwongen kader ingezet kan worden en (3) aansluiting op het geautomatiseerde systeem voor gegevensoverdracht CORV.

1. Toereikend aanbod aan gecertificeerde instellingen

De wet verplicht de gemeente niet alleen om voldoende capaciteit in te kopen bij gecertificeerde instellingen. Er moet voor cliënten ook iets te kiezen zijn. Bij de keuze van een gecertificeerde instelling zal de gemeente rekening moeten houden met de 'behoeften en persoonskenmerken van de jeugdige en zijn ouders' en ook met hun godsdienstige gezindheid, levensovertuiging en culturele achtergrond. De gemeente zal daarom verschillende gecertificeerde instellingen moeten contracteren, om een gevarieerd aanbod mogelijk te maken.

2a. Inzet van jeugdhulp in het kader van de jeugdbescherming

Bij het uitspreken van een kinderschermingsmaatregel kan de rechter al aangeven waar de hulp zich op moet richten. De gecertificeerde instelling zal hier een passend aanbod bij moeten zoeken. Bovendien kan de gecertificeerde instelling tijdens het uitvoeren van de maatregel andere vormen van jeugdhulp inzetten in het belang van de betrokken minderjarige.

2b. Inzet van jeugdhulp in het kader van een strafrechtelijke beslissing

In een schorsing uit een voorlopige hechtenis of bij een voorwaardelijk vonnis, kan de rechter als bijzondere voorwaarde aangeven dat een jongere of jongvolwassene bepaalde vormen van jeugdhulp moet volgen. De jeugdreclassering houdt toezicht op het naleven van de voorwaarden, begeleidt de jongere daarbij en bepaalt in de praktijk hoe de eis van de rechter wordt ingevuld met een concreet hulpaanbod. Bij een strafbeschikking kan het OM aangeven dat de jongere zich 'moet houden aan de aanwijzingen van de jeugdreclassering'. Daarnaast kunnen ook de Raad voor de Kinderbescherming of functionarissen binnen de justitiële jeugdinstanties (selectiefunctionaris, instellingsarts, directeur) jeugdreclassering en jeugdhulp inzetten.

In al deze gevallen is de gemeente verplicht om deze jeugdhulp te leveren.

3. Aansluiting op CORV¹⁶

Alle ketenpartners die werken binnen het gedwongen kader van de hulp voor de jeugd, worden de komende tijd aangesloten bij het systeem CORV¹⁷, voor beveiligde, geautomatiseerde gegevensoverdracht op casusniveau. Het gaat om de gemeente, de gecertificeerde instellingen (voor hen is aansluiting op CORV een voorwaarde voor certificering), het AMHK en de Raad voor de Kinderbescherming.

¹⁶ De afkorting staat voor: Collectieve Opdracht Routeer Voorziening.

¹⁷ Meer informatie is te vinden in de Factsheet CORV van het Transitiebureau Jeugd, te vinden op de website www.voordejeugd.nl.

Wat afspreken tussen gemeente en gecertificeerde instellingen	
Onderwerp	Afspraken over
Bekostigingsvorm	Conform gemeentelijke verordening of beleidsplan. Voorbeeld: Modelovereenkomst landelijk werkende instellingen.¹⁸
Samenwerking gecertificeerde instellingen met de Raad voor de Kinderbescherming	Bepalen dat de werkafspraken van de gecertificeerde instelling met de Raad voor de Kinderbescherming conform de landelijke kaders zijn, zoals die zijn opgenomen in de bijlagen 1 en 2 bij de handreiking 'Terughoudend waar het kan, doorpakken waar nodig' van november 2013. Afspreken hoe deze samenwerking wordt geëvalueerd.
Geldigheid van bestaande landelijke protocollen en convenanten	De huidige Bureaus Jeugdzorg en de drie landelijk werkende instellingen hebben zich gecommitteerd om de landelijke afspraken met ketenpartners indien mogelijk voort te zetten. Zie de bijlage voor een overzicht van de betrokken documenten.¹⁹
Certificering	De gecertificeerde instelling overlegt een geldig certificaat van de daartoe door de minister geautoriseerde certificerende instelling (het Keurmerkinstituut).
Volume en prestatie afspraken	Het toewijzen van concrete casussen is afhankelijk van rechterlijke uitspraken. In het rechterlijke vonnis staat welke instelling een kinderschermingsmaatregel of toezicht door de jeugdreclassering zal uitvoeren. De rechter baseert deze uitspraak op een advies door de Raad voor de Kinderbescherming of (bij meerderjarige verdachten) de volwassenenreclassering. De Raad overlegt hierover vooraf met de gemeente. De handreiking 'Terughoudend waar het kan...' zegt hierover in par. 2.15 het volgende: 'De gemeente voorziet de Raad van actuele en adequate informatie over de gecertificeerde instellingen die hiervoor in aanmerking komen.' De handreiking omschrijft vervolgens in grote lijn twee mogelijkheden: 1. De gemeente verstrekt een lijst met gecertificeerde instellingen die in aanmerking komen; 2. Zij spreken af dat er telkens in iedere individuele casus overleg plaats vindt. Tussen deze twee uitersten bevinden zich vele varianten en mogelijkheden. De wet bepaalt dat de keuze voor een bepaalde instelling moet passen bij de 'behoefte en persoonskenmerken' en met de 'godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond' van kind en ouders.²⁰ Verder bestaat er beleidsvrijheid. De gemeente kan dus bij het maken van afspraken met de Raad voor de Kinderbescherming ook het argument inbrengen dat de gecontracteerde gecertificeerde instellingen moeten kunnen rekenen op voldoende toewijzingen van zaken om een gezonde bedrijfsvoering gaande te houden. Met als achterliggend doel dat de meest passende hulp ingezet moet kunnen blijven en om hierin zoveel mogelijk continuïteit te waarborgen.

¹⁸ Deze modelovereenkomst is te vinden op www.voordejeugd.nl.

¹⁹ Deze convenanten en protocollen zullen in de loop van 2014 door Jeugdzorg Nederland, in afstemming met de betrokken ketenpartners en de VNG worden herzien op relevantie met het oog op de transitie.

²⁰ Art. 2.4, lid 3 Jeugdwet en art 2.5. Jeugdwet.

	Tegen deze achtergrond kan de gemeente met de gecertificeerde instellingen afspraken maken over de volgende onderwerpen: • Welke vormen van jeugdbescherming of jeugdreclassering de instelling zal leveren, voor welke doelgroepen en voor welke gebiedsdelen, conform het principe van de ‘meest passende’ inzet. • Tegen welk tarief de gemeente deze dienstverlening afneemt. • Welk volume de gemeente afneemt. Gemeente en gecertificeerde instelling kunnen hierin een bandbreedte afspreken, afgestemd op de verwachte behoefte aan het type jeugdbescherming of jeugdreclassering dat de instelling levert. Hierbij horen aanvullende afspraken over hoe te handelen als het aantal toewijzingen hoger of lager wordt dan de afgesproken bandbreedte • Welke resultaten de gecertificeerde instelling behaalt, aan de hand van prestatie indicatoren. Bijvoorbeeld rond de doorlooptijden. Deze indicatoren moeten in overeenstemming zijn met de wettelijke eisen.²¹ • Hoe mogelijke knelpunten die voortvloeien uit het woonplaatsbeginsel worden opgelost. Het gaat hierbij met name om overdracht naar andere gemeenten of de inzet (en financiering) van gecertificeerde instellingen en jeugdhulpaanbieders buiten de eigen regio. • Welke jeugdhulp de gemeente inkoopt, die door de gecertificeerde instelling ingezet kan worden in een gedwongen kader. Dit onderwerp wordt verder uitgewerkt in hoofdstuk 4 van deze handreiking. Onderdeel hiervan zijn afspraken over wat te doen als de meest passende jeugdhulp niet aanwezig is in de gemeente • Innovatie van de gehanteerde methoden en interventies: wie daar aan bijdraagt, hoe dit in zijn werk gaat en wie waarvoor betaalt.
Informatie-uitwisseling en het gebruik ICT systemen	Afspraken over het gebruik van een ICT systeem voor de samenwerking en voor het genereren van de wettelijk verplichte ²² beleidsinformatie. Afspraken of, en zo ja welke aanvullende beleidsinformatie (niet zijnde persoonsgegevens) de gecertificeerde instelling daarnaast aanlevert en hoe dat gebeurt. ²³
Informeren van ketenpartners over de afspraken tussen gemeente en de gecertificeerde instellingen	De gemeente informeert de Raad voor de Kinderbescherming, het OM, de rechtbank, de Justitiële Jeugdinrichtingen en de (volwassen)reclasseringsorganisaties over welke jeugdhulp en welke gecertificeerde instellingen de gemeente heeft gecontracteerd. Overigens staat het de genoemde instanties formeel vrij om andere dan de door de gemeente gecontracteerde instellingen aan te wijzen voor de uitvoering van jeugdbescherming, jeugdreclassering of de in dat kader in te zetten jeugdhulp. De gedachte achter de Jeugdwet is echter wel dit uitzonderingen zouden moeten zijn. In een gesprek met de gemeente kunnen genoemde organisaties in het algemeen aangeven waar zij behoefte aan hebben, zodat een optimale match plaats kan vinden.
Hoe te handelen bij calamiteiten en incidenten	Het ligt voor de hand om aan te sluiten bij al bestaande incidenten- of crisisprotocollen in de gemeente. Daarnaast moeten calamiteiten door de gecertificeerde instellingen gemeld worden bij de Inspectie Jeugdzorg. Het is raadzaam om tussen gemeente en de gecertificeerde instellingen in ieder geval afspraken te maken over: • Wie bij de gemeente door de gecertificeerde instelling geïnformeerd wordt bij een calamiteit of incident. • Op welk moment dat gebeurt • Wie vervolgens de betrokken ketenpartners informeert • Hoe de woordvoering in de media in zijn werk gaat. Het ligt voor de hand om de woordvoering van alle onder de regie van de gemeente vallende instellingen bij de gemeente zelf in één hand te houden • Wie besluit tot (en vervolgens de regie voert over) een breder ketenonderzoek naar de calamiteit. De gecertificeerde instelling doet in ieder geval ook zelf een intern onderzoek naar de calamiteit en rapporteert hierover aan de Inspectie Jeugdzorg.
Bereikbaarheid	De gecertificeerde instelling zal 7 dagen per week, 24 uur per dag bereikbaar moeten zijn. ²⁴

²¹ Jeugdwet, hoofdstuk 4 ‘Eisen aan de jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen’ en Besluit Jeugdwet (ontwerp), hoofdstuk 4 ‘Eisen aan jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen.

²² Besluit Jeugdwet (ontwerp), paragraaf 7.5 ‘Beleidsinformatie’.

²³ Meer over dit onderwerp is te vinden in de Factsheet Beleidsinformatie van het Transitiebureau Jeugd, te downloaden op de website www.voordejeugd.nl.

²⁴ Conform Normenkader JB/JR eis D.5.1

Lokale inbedding

Het werk van de gecertificeerde instellingen voor jeugdbescherming en jeugdreclassering zal ingebed moeten zijn in de lokale voorzieningen en aansluiten bij het beleid dat door de gemeente is vastgesteld.

Waar gaat het om

Het is voor jeugdigen en hun ouders van belang dat de uitvoering van de jeugdbescherming en jeugdreclassering (en de jeugdhulp die in het gedwongen kader wordt ingezet) zoveel mogelijk aansluit op hun sociale omgeving, het lokale beleid en het lokale sociale domein. Er moet in dat opzicht geen ‘breuk’ zijn tussen het vrijwillige aanbod en het gedwongen kader.

Naast een omschrijving van de positie van de gecertificeerde instellingen in het lokale veld en de taken die aan deze instellingen worden toegedeeld, moet er ook een nadere omschrijving komen van de samenwerking tussen de gecertificeerde instellingen met lokale voorzieningen, zoals wijk- of buurtteams. Hoe verloopt de toeleiding naar het gedwongen kader? Hoe ziet het dagelijkse werkproces er uit? Welke samenwerkingsafspraken en protocollen zijn van toepassing? Aan welke overleggen (tafels, pleinen, opschalingsoverleggen, casusoverleggen, enzovoorts) nemen de gecertificeerde instellingen deel? Wie neemt het voortouw in welke zaken? Hoe gaan de betrokken partijen om met de regels rond privacy en gegevensuitwisseling? Het zijn allemaal vragen die helder beantwoord moeten worden.

Jeugdbescherming

Het gedwongen kader in de jeugdhulp is een uiterste middel, een ultimatum remedium, in te zetten als alle andere middelen falen of naar verwachting zullen falen.²⁵ In de meeste gevallen is hulp vanuit een wijkteam voldoende. In sommige gevallen zal meer specialistische hulp nodig zijn. Alleen als de problemen ernstig zijn en ouders zich niet bereid tonen of niet in staat zijn om die hulp te accepteren, komt het gedwongen kader in beeld.

Soms is de situatie zo urgent, dat er geen tijd verloren kan gaan. In die gevallen kan een AMHK onderzoek²⁶ of een directe melding bij de Raad voor de Kinderbescherming aan de orde zijn. Dat het gedwongen kader een uiterste middel is, wil dus niet zeggen dat er ‘eerste iets anders’ geprobeerd moet zijn: als dat nodig is in het belang van de betrokken kinderen, in verband met de veiligheid van het kind of door een ernstige bedreiging van diens ontwikkeling, kan de overheid zo nodig per direct ingrijpen, bijvoorbeeld via een voorlopige ondertoezichtstelling (VOTS), al dan niet met een machtiging uithuisplaatsing (MUHP). Dat kan als het gezin nog niet eerder bij hulpverleners in beeld is geweest, maar ook in elke fase van een hulpverleningstraject, zodra de situatie daarom vraagt.

Meestal komt het gedwongen kader pas aan de orde als een gezin al een tijdje in beeld is bij een wijkteam. Er is dan sprake van een ‘trechter’. Als de problemen ernstig en hardnekkig zijn, kan het wijkteam besluiten om meer intensieve hulp in te zetten. Het wijkteam kan daarbij advies inwinnen bij het AMHK als het gaat om (een vermoeden van) kindermishandeling. Denkt het wijkteam dat een beschermingsmaatregel nodig zou kunnen worden, dan kan de Raad voor de Kinderbescherming consulteren. Het wijkteam kan er voor kiezen om de situatie van het gezin in te brengen in een overleg met ketenpartners, zoals een jeugdbeschermingsplein, een casusoverleg, een SAVE-team of een civiel veiligheidshuis. Omdat het gaat om bemoeienis die intensiever is dan die van het wijkteam alleen, wordt in de praktijk gesproken van ‘opschalen’ en ‘opschalingsoverleg’. De gemeente zal beleid moeten ontwikkelen wanneer en onder welke voorwaarden opschalen is aangewezen en welke partijen zijn die bij dit proces betrokken worden. De gemeente kan er bijvoorbeeld voor kiezen om de gecertificeerde instellingen als vaste deelnemers bij deze overleggen te betrekken. Ook de Raad voor de Kinderbescherming kan, in een adviserende rol, bij dit overleg aanschuiven.

Gedurende dit proces van opschalen kan de verantwoordelijke professional of organisatie die daarvoor is aangewezen door de gemeente, tot de conclusie komen dat de hulp in vrijwillig kader niet voldoende is om de problemen het hoofd te bieden. Als hierbij veiligheid van gezinsleden, en vanuit oogpunt van jeugdhulp met name de veiligheid (in brede zin) van kinderen in het geding is, zal de hulp minder vrijblijvend worden. De trechter wordt hier nauwer.

Als laatste stap binnen het vrijwillige kader, kan het gezin de kans geboden worden om, met een motiverende, oplossingsgerichte aanpak door gespecialiseerde medewerkers, de problemen zelf op te lossen. Het gezin kan in deze fase nadrukkelijk te horen krijgen dat bij onvoldoende medewerking en onvoldoende verbetering van de situatie de eerste stap naar het gedwongen kader gezet zal worden: het indienen van een verzoek tot onderzoek bij de Raad voor de Kinderbescherming. We spreken dan van ‘drang’.

²⁵ Zie de Handreiking ‘Terughoudend waar het kan, doorpakken waar nodig’, hoofdstuk 2.2, onderdeel ‘De toeleiding naar de jeugdbescherming’.

²⁶ Voor meer informatie, zie de Handreiking Advies- en Meldpunt Huiselijk geweld en Kindermishandeling (AMHK), te vinden op de website www.voordejeugd.nl.

Als ook drang niet helpt, dan wordt een verzoek tot onderzoek bij de Raad voor de Kinderbescherming onvermijdelijk. De Raad doet onafhankelijk onderzoek naar de situatie in het gezin. Doel van dit onderzoek is te bepalen of er gronden zijn voor het vragen van een kinderschermingsmaatregel. Die gronden liggen vast in de wet: er moet sprake zijn van een ernstige bedreiging van de ontwikkeling van een kind (bijvoorbeeld doordat de situatie thuis niet veilig is), ouders moeten niet bereid of in staat zijn om hulp te aanvaarden en het moet duidelijk zijn (of te verwachten) dat alle andere middelen om deze bedreiging op te heffen zullen falen. Blijkt uit het onderzoek dat dit inderdaad het geval is, dan vraagt de Raad aan de rechter om een kinderschermingsmaatregel uit te spreken. Volgt de rechter het verzoek van de Raad, dan wijst de rechter in zijn vonnis een gecertificeerde instelling aan, die de maatregel moet uitvoeren. Uitgangspunt in dit proces is zoveel mogelijk continuïteit in hulp, zo weinig mogelijk contactpersonen en duidelijke regie op het proces.

In het belang van de jeugdige (bijvoorbeeld omdat naast een jeugdreclasseringsmaatregel ook een jeugdbeschermingsmaatregel nodig is, of omdat men zich ernstige zorgen maakt over een broertje of zusje in een gezin), kan de gecertificeerde instelling rechtstreeks melden de Raad voor de Kinderbescherming. Wel moet de gecertificeerde instelling dit direct melden bij de gemeente.²⁷

Het is niet toegestaan om een kinderschermingsmaatregel te laten uitvoeren door een niet gecertificeerde instelling en door een niet geregistreerde professional. De regisseur die vanuit het wijkteam contact had met het gezin, kan daardoor niet als gezinsvoogd fungeren. In veel gevallen zal de begeleiding van een gezin daarom overgenomen worden door de jeugdzorgprofessional van de gecertificeerde instelling. Wettelijk gezien draagt de gecertificeerde instelling immers verantwoordelijkheid voor het toezicht op het welzijn en de veiligheid van het kind. Alleen als er al een jeugdzorgprofessional vanuit een gecertificeerde instelling in het gezin aan het werk is (bijvoorbeeld in het kader van drang, of doordat er al een broertje of zusje met een maatregel in het gezin is), dan vindt na het uitspreken van een kinderschermingsmaatregel geen overdracht van de casus plaats (de jeugdzorgprofessionals blijft in het gezin aanwezig en kan de rol van gezinsvoogd op zich nemen), maar wel een verschuiving in formele verantwoordelijkheden.

De gemeente zal moeten zorgen voor duidelijke werkafspraken tussen de gecertificeerde instellingen en de wijkteams, zeker wanneer de regie van het wijkteam overgaat naar de gecertificeerde instelling. Doel is immers om zo snel mogelijk een veilige situatie met ontwikkelingsperspectief voor het kind te creëren en zodra dit mogelijk is weer terug te keren naar het vrijwillige hulpaanbod. Hoe beter de samenwerking en afstemming, hoe effectiever de hulpverlening georganiseerd kan worden.

Een kinderschermingsmaatregel eindigt in principe na afloop van de termijn die de rechter in zijn beschikking heeft opgelegd. Maar het kan ook eerder, als de problemen duurzaam zijn verminderd, ouders hun verantwoordelijk weer kunnen en willen nemen en er geen dwangmaatregel meer nodig is om die verbetering voor de toekomst te borgen.

Een voortijdige (tussentijdse) beëindiging van een kinderschermingsmaatregel moet door de rechter uitgesproken worden. De gecertificeerde instelling verzoekt de rechter om deze beslissing te nemen. De gecertificeerde instelling legt een voornemen van dit verzoek eerst voor aan de Raad voor de Kinderbescherming, ter toetsing. De Raad toetst ook het voornemen van de gecertificeerde instelling om na afloop van een kinderschermingsmaatregel geen verlenging te vragen bij de rechter. In beide gevallen checkt de Raad of er inderdaad geen gronden meer zijn voor een maatregel.²⁸

Het wetsvoorstel biedt de ruimte voor een gezinsvoogddijwerker om bij het nazorgtraject betrokken te blijven. Uitgangspunt hierbij is dat deze medewerker in hoofdlijnen blijft doen wat hij ook al in het gedwongen kader deed en dus zelf geen hulpverlening biedt. Een voordeel van blijvende betrokkenheid is dat er geen wisseling plaatsvindt van professionals (één gezin, één plan, één regisseur). Voor kinderen en ouders kan dat belangrijk zijn, bijvoorbeeld omdat een goede relatie behouden blijft en er geen nieuwe kennismakingsgesprekken gevoerd hoeven te worden waarin pijnlijke details uit het verleden aan de orde komen. Ook voor de effectiviteit (en de efficiency) van de hulpverlening kan het goed zijn. De jeugdzorgprofessional (die nu formeel geen gezinsvoogd meer is) kent het gezin goed en heeft vaak aan één woord genoeg. Tijdrovende (en daardoor vertragende en bovendien kostbare) overdrachten van de ene professional aan de andere zijn niet nodig. Blijvende betrokkenheid is niet voor elk gezin de beste keuze. Het kan voor een gezin ook juist goed zijn om het einde van het gedwongen kader te markeren door het vertrek van de jeugdzorgprofessional die de rol van gezinsvoogd op zich nam, en een nieuwe start te maken met een regisseur vanuit het wijkteam.

Het gaat kortom, om het maken van een afgewogen keuze. Maatwerk per gezin is hierbij de oplossing, waarbij het kind centraal staat. Het is daarom van belang dat gemeenten bij hun inkooptrajecten bezien hoe dit maatwerk kan worden vormgegeven. Het is verstandig om hierbij de investering die een gezinsvoogddijwerker in een eerder stadium heeft gedaan serieus te nemen, zodat kan worden voorzien in continuïteit van begeleiding wanneer dat de voorkeur verdient.

²⁷ Art. 3.1, lid 1 en 4 Jeugdwet. Ook het AMHK en de gemeente zelf hebben dit recht. Daarnaast kunnen alleen jeugdhulpaanbieders die door de gemeente daartoe zijn aangewezen, een verzoek tot raadsonderzoek indienen. Overigens kan de Raad voor de Kinderbescherming ook ambtshalve een raadsonderzoek starten, vanuit een strafonderzoek of naar aanleiding van een spoedmelding, ongeacht door wie deze melding gedaan is.

²⁸ De afspraken hierover tussen de Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instellingen zijn vastgelegd in een landelijk kader. Dit kader is als bijlage 1 opgenomen in de handreiking 'Terughoudend waar het kan, doorpakken waar nodig', van november 2013.

Jeugdreclassering

De opdracht voor het uitvoeren van een jeugdreclasseringsmaatregel komt vanuit de jeugdstrafrechtketen, en niet vanuit het gemeentelijke domein. De gemeente heeft daardoor op casusniveau geen invloed op de toeleiding naar de jeugdreclassering.

De gemeente overlegt uiteraard wel in de driehoek (met OM en politie) en met andere ketenpartners over de aanpak van jeugdcriminaliteit. Beperken van de recidive door een wijkgerichte aanpak van problematische jeugdgroepen kan bijvoorbeeld een grote invloed hebben op de jeugdcriminaliteit en daardoor de noodzakelijke inzet van jeugdreclassering verminderen. Ook is de gemeente betrokken bij een integrale aanpak van problemen in gezinnen, in het Veiligheidshuis.

In zijn rol als casusregisseur in jeugdstrafzaken houdt de Raad voor de Kinderbescherming toezicht op het werk van de gecertificeerde instellingen voor jeugdreclassering. De Raad toetst de plannen van aanpak van de jeugdreclassering, beoordeelt de tussenevaluaties en ook de (al dan niet voortijdige) beëindiging van de bemoeienis van de jeugdreclassering met een jongere of jongvolwassene. In het uiterste geval kan de Raad de gecertificeerde instelling een aanwijzing geven.

Wat afspreken tussen gemeente en gecertificeerde instellingen

Onderwerp	Afspraken over
Werken volgens het principe één gezin, één plan	• Borging van het principe één gezin, één plan bij het opstellen van een plan van aanpak voor de jeugdbescherming of de jeugdreclassering. Bijvoorbeeld door voort te borduren op, of aan te sluiten bij een al bestaand plan van aanpak binnen het gezin. Dit uiteraard met inachtneming van de geldende regels rond bescherming van de privacy. • Bij welke casusoverleggen welke gecertificeerde instellingen aansluiten. • Wat de werkwijze is als er een spoedmaatregel (VOTS) noodzakelijk wordt. Hierbij is vooral aandacht nodig voor de aansluiting van gecertificeerde instellingen en Raad voor de Kinderbescherming op de wijkteams.
Communicatie en overdracht van gegevens	• Hoe informatie op casusniveau wordt overgedragen en hoe hierbij de geldende regels rond de bescherming van de privacy gewaarborgd zijn. • Het formele berichtenverkeer zal verzorgd worden door CORV. CORV beoogt dit snel en efficiënt te doen en ondersteunt de samenwerking. Als er snel en direct en in samenwerking gehandeld moet worden, bijvoorbeeld bij een VOTS, of wanneer het nodig is om op inhoudelijk niveau te overleggen over de zitting, zal een andere aanvullende 'warme' vorm van wederzijds informeren nodig zijn. Onder warme overdracht wordt in dit verband verstaan: bellen, mailen, aanwezig zijn op de zitting, elkaar spreken.
Afsluiting van de maatregel en nazorg	• Gemeente en gecertificeerde instellingen streven naar een zo 'kort en licht' mogelijke inzet van het gedwongen kader, zodat beëindiging van de maatregel en terugverwijzen naar het wijkteam (afschalen) mogelijk wordt. • Hoe gedurende de uitvoering van de maatregel de gecertificeerde instelling met de gemeente en het wijkteam communiceert over de voortgang en over de vraag of afsluiting en daarmee afschaling mogelijk is. Formeel beoordeelt de gecertificeerde instelling met een toetsing door de Raad voor de Kinderbescherming en (bij tussentijdse beëindiging) door de rechter of een beschermingsmaatregel afgesloten kan worden. Dit is in grote mate afhankelijk van de mogelijkheden bij het wijkteam om na afloop van de maatregel passende hulp te bieden of (bij langdurige problematiek) stut en steun kan verlenen en de veiligheid van het kind kan waarborgen. • Wie bepaalt welke jeugdhulp noodzakelijk blijft na afsluiting, eventueel ook voor andere gezinsleden. • Wie de regie over de hulp houdt na beëindiging van de maatregel (afschaling). • Hoe en door wie terugval in problematiek opgevangen wordt (hermeldingen).

Inzetten van jeugdhulp

Gecertificeerde instellingen leveren zelf geen jeugdhulp of andere vormen van hulpverlening. Zij bepalen wel welke hulp ingezet moet worden voor een kind of jongere, of in het gezin.

Waar gaat het om

De gecertificeerde instelling mag de verantwoordelijkheid voor de uitvoering van jeugdbescherming en jeugdreclassering (inclusief het toezicht op de ingezette hulp) niet overdragen aan een niet-gecertificeerde instelling.

Onderdeel van de uitvoering van jeugdbescherming en jeugdreclassering is de bevoegdheid van de gecertificeerde instelling om jeugdhulp in te zetten. De gemeente is wettelijk verplicht deze hulp te leveren.²⁹ Gaat het om de inzet van jeugdhulp in het kader van jeugdbescherming, dan moet de gecertificeerde instelling hierover overleggen met de gemeente. Bij jeugdhulp in het kader van een strafrechtelijke beslissing hoeft dat niet.³⁰ Als de hulp doorloopt na de in de strafrechtelijke beslissing genoemde termijn, dan is overleg wel weer noodzakelijk.

De Jeugdwet bepaalt dat de gemeente en de gecertificeerde instellingen de manier waarop zij hierover overleggen vastleggen in een protocol.³¹ Blijkens de nadere Memorie van Antwoord ³² is dit overleg er primair op gericht om te weten welke jeugdhulp door de gemeente is gecontracteerd. Uit die jeugdhulp kan de gecertificeerde instelling een keuze maken. In die gevallen dat de gecertificeerde instelling jeugdhulp noodzakelijk acht die niet is gecontracteerd, zal overleg op casusniveau volgen. Het is de verwachting dat dit over het algemeen in goed overleg verloopt.

Omdat binnen de jeugdbescherming en jeugdreclassering nogal eens specialistische zorg nodig is, is het noodzakelijk om af te spreken hoe te handelen als de gecertificeerde instelling hulp noodzakelijk acht die niet (of niet standaard) door de gemeente is ingekocht. Het normenkader voor de gecertificeerde instellingen schrijft voor dat de instelling en de gemeente de inzet van jeugdhulp in een gedwongen kader regelmatig evalueren, zodat de gemeente het inkoopbeleid hierop kan afstemmen.³³

Wettelijk gezien is de gecertificeerde instelling verantwoordelijk voor de beoordeling van de kwaliteit van de hulp die de aanbieder van jeugdhulp levert aan de jongere of het gezin. De jeugdzorgprofessional zal in de meeste gevallen de regie voeren over de inzet van deze hulp en verantwoording vragen van de aanbieder. Als ook de gemeente hierbij een rol wil spelen, zullen gemeente en gecertificeerde instelling hierover vooraf afspraken moeten maken.

Jeugdbescherming

De gecertificeerde instelling kan bij de uitvoering van een ondertoezichtstelling zo nodig ambulante jeugdhulp inzetten, tegen de wil van de ouders in.³⁴ De ouders kunnen daar geen bezwaar tegen maken bij de instelling zelf, maar wel beroep tegen de jeugdbeschermingsmaatregel of schriftelijke aanwijzing aantekenen bij de kinderrechter.³⁵ Ouders kunnen de gezinsvoogd altijd vragen andere jeugdhulp in te zetten of de hulp te beëindigen. De gecertificeerde instelling die de voogdij over een kind uitvoert (waarbij het gezag van de ouder over het kind door de kinderrechter is beëindigd), kan beslissingen nemen over de inzet van jeugdhulp of plaatsing in een pleeggezin of een intramurale instelling, zonder tussenkomst van de rechter en zonder dat de ouders hier bezwaar of beroep tegen kunnen aantekenen: de voogd heeft immers het gezag over de minderjarige. De enige uitzondering hierop is de gesloten plaatsing in Jeugdzorg Plus. Hiervoor is ook bij voogdij altijd een machtiging van de kinderrechter nodig.

²⁹ Art. 2.4, lid 2 en 3.5 Jeugdwet (voor de volledige tekst van deze artikelen, zie de paragraaf 'Relevantie wet- en regelgeving').

³⁰ Art. 3.5, lid 4 Jeugdwet.

³¹ Art. 3.5, lid 3 Jeugdwet.

³² Kamerstukken I 2013/14 33 486, nr. F, p. 45

³³ Normenkader ten behoeve van certificeren van uitvoerende organisaties voor Jeugdbescherming en Jeugdreclassering, eis C.1.2.: 'De [gecertificeerde instelling] overlegt jaarlijks een verslag over de ervaring met beschikbare of benodigde jeugdhulp ten behoeve van het inkoopbeleid van de gemeente.'

³⁴ Art. 1:263 Burgerlijk Wetboek bepaalt dat de gezinsvoogd een 'aanwijzingsbevoegdheid' heeft. Alleen voor een uithuisplaatsing is nadrukkelijk een rechterlijke machtiging nodig.

³⁵ Art. 1:264 BW. Ouders hebben hiervoor geen advocaat nodig.

Op het eerste gezicht lijkt de beslissing van de gecertificeerde instelling tot inzet van jeugdhulp erg op de verleningsbeschikking van de gemeente voor jeugdhulp in een vrijwillig kader. Toch zijn er wel degelijk verschillen. Die komen vooral tot uiting door te kijken naar de bezwaar- en beroepsprocedures die openstaan voor ouders die het met zo'n beslissing of beschikking oneens zijn. Tegen de verleningsbeschikking (of de beslissing om zo'n beschikking niet te verlenen) van de gemeente staat bestuursrechtelijk bezwaar en beroep open. Veel ouders zullen vooral bezwaar maken tegen een beslissing van de gemeente om géén (of andere) jeugdhulp te verlenen, terwijl zij die zelf wel noodzakelijk achten. Alle besluiten van de gecertificeerde instelling worden in de Invoeringswet Jeugdwet op de negatieve lijst geplaatst (zie artikel 1 van bijlage 2 bij de Jeugdwet, onder b, van de Awb). De reden dat deze besluiten uitgesloten worden van de mogelijkheid van bezwaar en beroep is gelegen in het volgende. Om een jeugdige daadwerkelijk onder toezicht te stellen, uit huis te plaatsen is altijd een rechterlijke beslissing nodig. Tegen deze rechterlijke beschikkingen staat steeds een rechtsgang open. Het is daarom niet opportuun om ook een bestuurlijke rechtsgang open te stellen tegen de inhoudelijke besluiten die hieraan ten grondslag liggen. Op beslissingen van de gecertificeerde instelling in het kader van jeugdbescherming is het klachtrecht in de Jeugdwet van toepassing.

Jeugdreclassering

Wat betreft het jeugdstrafrecht, zijn de bepalingen van het Wetboek van Strafrecht³⁶ bepalend. Bij de uitvoering van strafrechtelijke sancties geldt het Besluit ten uitvoerlegging jeugdstrafrecht. Als het gaat om de inzet van scholings- en trainingsprogramma's tijdens en na jeugddetentie geldt de Beginselenwet Justitiële Jeugdinrichtingen.

Als een jongere of een jongvolwassene door de rechter is veroordeeld tot een voorwaardelijke sanctie, met toezicht en begeleiding door de jeugdreclassering, dan kan die jongere daartegen in hoger beroep gaan. Gaat de jongere niet in hoger beroep, dan kan hij in principe de inzet van jeugdreclassering ontwijken door de sanctie die daar op staat voor lief te nemen, maar in de praktijk komt dat weinig voor. Bij onvoldoende medewerking aan het jeugdreclasseringstraject, meldt de jeugdreclassering de zaak terug aan het OM. Die beslist over het vervolg.

Als een jongere door het OM een afdoening opgelegd heeft gekregen, met daarbij de plicht om 'zich te houden aan de aanwijzingen van de jeugdreclassering', dan kan de jongere besluiten om de afdoening (en dus ook de bemoeienis van de jeugdreclassering) niet te accepteren en de zaak te laten voorkomen bij de rechter.

Tegen besluiten door de selectiefunctionaris, de inrichtingsarts, of directeur van de justitiële jeugdinrichting tot de inzet van jeugdhulp en jeugdreclassering in het kader van het scholings- en trainingsprogramma, staat klachtrecht open.³⁷

Op beslissingen van de gecertificeerde instelling in het kader van jeugdreclassering is het klachtrecht in de Jeugdwet van toepassing.³⁸

Als de Raad voor de Kinderbescherming vrijwillige jeugdreclassering inzet, is daarop de klachtenprocedure bij de Raad voor de Kinderbescherming van toepassing. Die procedure is conform de Algemene Wet Bestuursrecht.³⁹

³⁶ Art 77 e.v. Wetboek van Strafrecht

³⁷ Art. 13 Reglement Justitiële Jeugdinrichtingen.

³⁸ Paragraaf 4.2a Jeugdwet.

³⁹ Hoofdstuk 9 Algemene wet bestuursrecht.

Wat afspreken tussen gemeente en gecertificeerde instellingen

Onderwerp	Afspraken over
Route naar jeugdhulp	- Hoe de route naar de jeugdhulpaanbieder loopt, welke formaliteiten en informatieve documenten nodig zijn voor welke vormen van hulp. Denkbaar is dat voor eenvoudige ambulante hulp een minder zware procedure nodig is dan voor een uithuisplaatsing, waarvoor naast bij een ondertoezichtstelling ook een machtiging uithuisplaatsing van de kinderrechter nodig is. - Hoe de inzet van jeugdhulp in crisissituaties verloopt. - Wanneer en onder welke voorwaarden de gecertificeerde instelling budgethouder van een persoonsgebonden budget kan zijn dat in een eerdere fase door de gemeente is ingezet ten behoeve van het gezin en hoe omgegaan wordt met aanvragen door ouders van een persoonsgebonden budget gedurende een ondertoezichtstelling. - Hoe te handelen bij verschil van mening tussen de gecertificeerde instelling en de gemeente over de inzet van hulp of de vorm waarin die hulp geboden wordt. Bijvoorbeeld in de situatie dat de gecertificeerde instelling hulp nodig acht buiten de door de gemeente gecontracteerde aanbieders. Een optie is om voor deze situaties een flexibel budget in te zetten. - Hoe te handelen als de naar het oordeel van de gecertificeerde instelling noodzakelijke hulp niet (of niet op korte termijn) beschikbaar is, bijvoorbeeld door wachtlijsten.
Overleg tussen gemeente en gecertificeerde instellingen	De inrichting van het overleg tussen de gemeente en de gecertificeerde instelling over de aangewezen jeugdhulp.
Bewaking van de kwaliteit van de geleverde jeugdhulp	Hoe te handelen indien de gecertificeerde instelling constateert dat een door de gemeente gecontracteerde zorgaanbieder niet de zorgkwaliteit levert die verantwoord is.
Evaluatie en beëindiging van de hulp	- Termijnen van de inzet van jeugdhulp en mogelijke verlenging. - Evaluatie van de ingezette jeugdhulp en afsluiting.
Specifieke afspraken rond de jeugdreclassering	- Specifiek voor de jeugdreclassering maken de gemeente en de gecertificeerde instellingen afspraken over de manier van werken van die instellingen als zij (a) door de Raad voor de Kinderbescherming conform artikel 77wa tweede lid van het Wetboek van strafrecht geïnformeerd wordt over de strafrechtelijke beslissing tot inzet van jeugdhulp in het kader van een gedragsmaatregel of als (b) de selectiefunctionaris, de inrichtingsarts, of directeur van de justitiële jeugdinrichting besluit tot de inzet van jeugdhulp in het kader van het scholings- en trainingsprogramma. - In die gevallen moet met name afgesproken worden hoe om te gaan met het woonplaatsbeginsel, wat hierin de taken en rollen zijn van de gecertificeerde instelling en hoe overleg tussen partijen (en dan met name tussen de instelling en de gemeente) plaatsvindt.

Bijlage 1

Relevante wet- en regelgeving

Zoals van kracht per 1 januari 2015

In deze bijlage een overzicht van de meest relevante wet- en regelgeving rond de verhouding tussen gemeenten en gecertificeerde instellingen. Het overzicht is niet compleet - daar is het aantal meer gedetailleerde besluiten en uitvoeringsregelingen te omvangrijk voor. Bovendien zijn de wetsartikelen niet allemaal volledig weergegeven. Het gaat om de hoofdlijnen.

Jeugdwet

Hoofdstuk 2. Gemeente

Art. 2.4, lid 2: Het college is ten behoeve van een jeugdige die zijn woonplaats heeft binnen zijn gemeente verantwoordelijk voor de uitvoering van de kinderschermingsmaatregelen, van de jeugd-reclassering en van de jeugdhulp die voortvloeit uit een strafrechtelijke beslissing, hetgeen in ieder geval inhoudt dat het college:

- a. voorziet in een toereikend aanbod van gecertificeerde instellingen, en
 - b. de jeugdhulp inzet die de gecertificeerde instelling nodig acht bij de uitvoering van een kinderschermingsmaatregel of die noodzakelijk is in verband met de tenuitvoerlegging van een machtiging tot uithuisplaatsing als bedoeld in artikel 265b van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek, alsmede de jeugdhulp inzet die de rechter, het openbaar ministerie, de selectiefunctionaris, de inrichtingsarts of de directeur van de justitiële jeugdinrichting nodig achten bij de uitvoering van een strafrechtelijke beslissing of die de gecertificeerde instelling nodig acht bij de uitvoering van jeugdreclassering.
3. Het college draagt er zorg voor dat bij de uitvoering van de kinderschermingsmaatregelen en van de jeugdreclassering redelijkerwijs rekening wordt gehouden met:
- a. behoeften en persoonskenmerken van de jeugdige en zijn ouders, en
 - b. de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de jeugdige en zijn ouders.

Art. 2.5: Ter uitvoering van artikel 2.3, vierde lid, en artikel 2.4, derde lid, draagt het college er in ieder geval zorg voor dat passende jeugdhulp ingezet wordt of een passende gecertificeerde instelling de kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering uitvoert.

Art. 2.6: Het college is er in ieder geval verantwoordelijk voor dat:

- a. er een kwalitatief en kwantitatief toereikend aanbod is om aan de taken als bedoeld in de artikelen 2.2, 2.3 en 2.4, tweede lid, onderdeel b, te kunnen voldoen;

Art. 2.11, lid 2: Indien de levering van jeugdhulp of het uitvoeren van een kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering wordt aanbesteed, gunt het college de overheidsopdracht op grond van de naar zijn oordeel economisch meest voordelige inschrijving en maakt in de aankondiging van de overheidsopdracht bekend welke nadere criteria hij stelt met het oog op de toepassing van het criterium economisch meest voordelige inschrijving, waaronder in ieder geval een criterium dat betrekking heeft op kwaliteit.

Art. 2.12: Met het oog op gevallen waarin ten aanzien van jeugdhulp, kinderschermingsmaatregelen of jeugdreclassering artikel 2.11, eerste lid, wordt toegepast, worden bij verordening regels gesteld ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van jeugdhulp of de uitvoering van een kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan. Daarbij wordt rekening gehouden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de toepasselijke arbeidsvoorwaarden.

Hoofdstuk 3. Gecertificeerde instellingen

Art 3.1, lid 1: De raad voor de kinderscherming onderzoekt de noodzaak tot het treffen van een kinderschermingsmaatregel indien het college, een daartoe door het college aangewezen jeugdhulp-aanbieder, een gecertificeerde instelling of het advies- en meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling hiertoe een verzoek heeft gedaan.

[...]

4. De gecertificeerde instelling die een verzoek tot onderzoek als bedoeld in het eerste lid heeft gedaan, doet daarvan onverwijld mededeling aan het college of aan een daarvoor door het college aangewezen jeugdhulpaanbieder.

Art. 3.2, lid 1: Een kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering wordt uitsluitend uitgevoerd door een gecertificeerde instelling.

2. Een gecertificeerde instelling biedt geen jeugdhulp aan.

Art. 3.5, lid 1: De gecertificeerde instelling bepaalt of en, zo ja, welke jeugdhulp is aangewezen in het kader van de uitvoering van de kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering. Zij overlegt hiertoe met het college van de gemeente waar de jeugdige zijn woonplaats heeft.

[...]

3. De gecertificeerde instelling en het college leggen de wijze van overleggen vast in een protocol.

4. Het eerste lid blijft buiten toepassing indien de verplichting tot het bieden van jeugdhulp rechtstreeks voortvloeit uit een strafbeschikking of een rechterlijke beslissing waarbij in jeugdreclassering is voorzien.

Art. 3.6, lid 1: Het college verstrekt de gecertificeerde instelling op haar verzoek terstond de algemene gegevens, bedoeld in artikel 34, eerste lid, onderdeel a, onder 1 tot en met 6, van de Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens, die noodzakelijk kunnen worden geacht om een situatie van kindermishandeling te beëindigen.

2. In afwijking van artikel 103, eerste en tweede lid, van de Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens doet het college geen mededeling aan de betrokkene of degene die namens deze daarom verzoekt, over de verstrekking van hem betreffende gegevens uit de gemeentelijke basisadministratie aan de gecertificeerde instelling, voor zover dit noodzakelijk kan worden geacht om een situatie van kindermishandeling te beëindigen. Voor de toepassing van artikel 110 van de Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens heeft het achterwege blijven van een mededeling als hier bedoeld dezelfde gevolgen als het achterwege blijven van een mededeling ingevolge artikel 103, derde lid, van de Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens.

Hoofdstuk 4. Kwaliteit jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen

Art. 4.1.1, lid 1. De jeugdhulpaanbieder en de gecertificeerde instelling verlenen verantwoorde hulp, waaronder wordt verstaan hulp van goed niveau, die in ieder geval veilig, doeltreffend, doelmatig en cliëntgericht wordt verleend en die is afgestemd op de reële behoefte van de jeugdige of ouder.

2. De jeugdhulpaanbieder en de gecertificeerde instelling organiseren zich op zodanige wijze, voorzien zich kwalitatief en kwantitatief zodanig van personeel en materieel en dragen zorg voor een zodanige verantwoordelijkheidstoedeling, dat een en ander leidt of redelijkerwijs moet leiden tot verantwoorde hulp. De jeugdhulpaanbieder en de gecertificeerde instelling betrekken hierbij de resultaten van overleg tussen jeugdhulpaanbieders, het college en cliëntenorganisaties. [...]

3. De hulpverlener neemt bij zijn werkzaamheden de zorg van een goede hulpverlener in acht en handelt daarbij in overeenstemming met de op hem rustende verantwoordelijkheid, voortvloeiende uit de voor die hulpverlener geldende professionele standaard.

Besluit Jeugdwet (ontwerp, juli 2014)

Hoofdstuk 4. Eisen aan jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen

Art. 4.2.1, lid 1: Binnen vijf werkdagen nadat de voogdij aan de gecertificeerde instelling is opgedragen en zij hiervan in kennis is gesteld, wijst de gecertificeerde instelling een voogdijwerker aan en vindt het eerste contact plaats tussen de voogdijwerker en de minderjarige.

2. De voogdijwerker informeert de minderjarige en diens ouders over de medewerker die de voogdijwerker bij zijn afwezigheid vervangt.

Art. 4.2.2, lid 1: Binnen vijf werkdagen nadat de gecertificeerde instelling is belast met de uitvoering van de ondertoezichtstelling en zij hiervan in kennis is gesteld, wijst de gecertificeerde instelling een gezinsvoogdijwerker aan en vindt het eerste contact plaats tussen de gezinsvoogdijwerker en de minderjarige en de met het gezag belaste ouder of voogd.

2. De gezinsvoogdijwerker doet mededeling aan de minderjarige en de met het gezag belaste ouder of voogd over:

- a. de medewerker die de gezinsvoogdijwerker bij zijn afwezigheid vervangt, en
 - b. de wijze waarop een verzoek als bedoeld in artikel 264, eerste lid, artikel 265, eerste lid, en artikel 265d, tweede en derde lid, van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek moet worden gedaan.
3. De gecertificeerde instelling kan, al dan niet op verzoek van de minderjarige, de met het gezag belaste ouder of voogd, een andere medewerker als gezinsvoogdijwerker aanwijzen.

Art. 4.2.3, lid 1: Binnen vijf dagen nadat de gecertificeerde instelling is belast met de uitvoering van de jeugdreclassering en zij hiervan in kennis is gesteld, wijst de gecertificeerde instelling een jeugdreclasseringswerker aan en vindt het eerste contact plaats tussen de jeugdreclasseringswerker en de jeugdige en zijn ouders.

2. De jeugdreclasseringswerker doet mededeling aan de jeugdige en zijn ouders over:

- a. de medewerker die de jeugdreclasseringswerker bij zijn afwezigheid vervangt, en
- b. de verplichtingen die voortvloeien uit de strafrechtelijke beslissing.

Art. 4.2.4: De gecertificeerde instelling beziet zo vaak als noodzakelijk, doch ten minste één maal per jaar, in hoeverre het plan van aanpak, bedoeld in artikel 4.1.3 van de wet, bijstelling behoeft.

Art. 4.2.5, lid 1: Onverminderd de aan de raad voor de kindbescherming toekomende taken en bevoegdheden, voldoet de gecertificeerde instelling aan verzoeken van de rechter, het openbaar ministerie of de directeur van de justitiële jeugdinrichting om advies omtrent een jeugdige die wordt verdacht van een strafbaar feit of die op grond daarvan is veroordeeld.

2. De gecertificeerde instelling brengt geregeld, doch ten minste eenmaal per zes maanden, verslag uit aan het openbaar ministerie dat is belast met het toezicht op de naleving van de voorwaarden in het kader van de uitvoering van jeugdreclassering, over de wijze waarop de jeugdige zich houdt aan de voorwaarden die de rechter of het openbaar ministerie heeft opgelegd.

3. Indien de jeugdige een opgelegde voorwaarde in het kader van de uitvoering van jeugdreclassering niet of niet geheel nakomt, meldt de gecertificeerde instelling dit onverwijld aan het openbaar ministerie of aan de directeur van de justitiële jeugdinrichting in het kader van een scholings- en trainingsprogramma.

4. De gecertificeerde instelling zendt de raad voor de kindbescherming een afschrift van het verslag, bedoeld in het tweede lid, en van de melding, bedoeld in het derde lid, voortvloeiend uit de toezichthoudende taak van de raad voor de kindbescherming, bedoeld in artikel 77hh van het Wetboek van Strafrecht.

Burgerlijk wetboek

Boek 1 Personen- en familierecht

Titel 14 Het gezag over minderjarige kinderen

Afdeling 4 Ondertoezichtstelling van minderjarigen

Art. 254, lid 1: Indien een minderjarige zodanig opgroeit, dat zijn zedelijke of geestelijke belangen of zijn gezondheid ernstig worden bedreigd, en andere middelen ter afwending van deze bedreiging hebben gefaald of, naar is te voorzien, zullen falen, kan de kinderrechter hem onder toezicht stellen van een [gecertificeerde instelling voor jeugdbescherming].

Art. 255: De kinderrechter kan hangende het onderzoek de minderjarige voorlopig onder toezicht stellen indien dit dringend en onverwijld noodzakelijk is. Hij bepaalt de duur van dit voorlopige toezicht op ten hoogste drie maanden en kan de beslissing te allen tijde herroepen.

Art. 256, lid 3: Indien de [gecertificeerde instelling voor jeugdbescherming] niet overgaat tot een verzoek tot verlenging doet zij hiervan zo spoedig mogelijk en onder overlegging van een verslag van het verloop van de ondertoezichtstelling mededeling aan de raad voor de kindbescherming.

4. De kinderrechter kan de ondertoezichtstelling opheffen indien de grond daarvoor niet langer bestaat. Hij kan dit doen op verzoek van de [gecertificeerde instelling voor jeugdbescherming], de met het gezag belaste ouder of de minderjarige van twaalf jaren of ouder.

Art. 257, lid 1: De [gecertificeerde instelling voor jeugdbescherming] houdt toezicht op de minderjarige en zorgt dat aan de minderjarige en de met het gezag belaste ouder hulp en steun worden geboden teneinde de bedreiging van de zedelijke of geestelijke belangen of de gezondheid van de minderjarige af te wenden.

2. Deze hulp en steun zijn erop gericht de met het gezag belaste ouder de verantwoordelijkheid voor de verzorging en opvoeding zoveel mogelijk te doen behouden. [...]

3. Indien het leeftijds- en ontwikkelingsniveau van de minderjarige en diens bekwaamheid en behoefte zelfstandig te handelen en zijn leven naar eigen inzicht in te richten daartoe noodzaken, zijn de hulp en steun, meer dan op het vergroten van de mogelijkheden van de ouders om hun kind te verzorgen en op te voeden, gericht op het vergroten van de zelfstandigheid van de minderjarige.

4. De [gecertificeerde instelling voor jeugdbescherming] bevordert de gezinsband tussen de met het gezag belaste ouder en de minderjarige.

Art. 258, lid 1: De [gecertificeerde instelling voor jeugdbescherming] kan ter uitvoering van haar taak schriftelijk aanwijzingen geven betreffende de verzorging en opvoeding van de minderjarige.

2. De met het gezag belaste ouder en de minderjarige dienen deze aanwijzingen op te volgen.

3. Plaatsing van de minderjarige gedurende dag en nacht buiten het gezin geschiedt, behoudens in de gevallen dat de met het gezag belaste ouder daartoe zonder bezwaar van de [gecertificeerde instelling voor jeugdbescherming] overgaat, alleen krachtens artikel 261.

Art. 260, lid 1: De met het gezag belaste ouder en de minderjarige van twaalf jaren of ouder kunnen de [gecertificeerde instelling voor jeugdbescherming] verzoeken een aanwijzing wegens gewijzigde omstandigheden geheel of gedeeltelijk in te trekken.

2. De [gecertificeerde instelling voor jeugdbescherming] geeft een schriftelijke beslissing binnen twee weken na ontvangst van het verzoek.

Art. 261, lid 1: Indien dit noodzakelijk is in het belang van de verzorging en opvoeding van de minderjarige of tot onderzoek van diens geestelijke of lichamelijke gesteldheid, kan de kinderrechter de [gecertificeerde instelling voor jeugdbescherming] op haar verzoek machtigen de minderjarige gedurende dag en nacht uit huis te plaatsen. De machtiging kan eveneens worden verleend op verzoek van de raad voor de kindbescherming of van het openbaar ministerie.

Artikel 262, lid 1: De kinderrechter bepaalt de duur van de machtiging tot uithuisplaatsing op ten hoogste een jaar. Op verzoek van de [gecertificeerde instelling voor jeugdbescherming] of van de raad voor de kinderbescherming kan hij de duur telkens met ten hoogste een jaar verlengen.

2. Indien de [gecertificeerde instelling voor jeugdbescherming] niet overgaat tot een verzoek tot verlenging, doet zij hiervan zo spoedig mogelijk en onder overlegging van een verslag van het verloop van de uithuisplaatsing mededeling aan de raad voor de kinderbescherming.

3. Een machtiging vervalt, indien deze gedurende drie maanden niet ten uitvoer is gelegd.

Artikel 263, lid 1: Een uithuisplaatsing kan worden beëindigd door de [gecertificeerde instelling voor jeugdbescherming]. De [gecertificeerde instelling], doet hiervan zo spoedig mogelijk en onder overlegging van een verslag van het verloop van de uithuisplaatsing mededeling aan de raad voor de kinderbescherming.

2. De met het gezag belaste ouder, een ander die de minderjarige als behorende tot zijn gezin verzorgt en opvoedt en de minderjarige van twaalf jaren of ouder kunnen wegens gewijzigde omstandigheden de [gecertificeerde instelling]: a. de uithuisplaatsing te beëindigen; b. de duur ervan te bekorten; c. af te zien van een krachtens de machtiging toegestane wijziging van de verblijfplaats van de minderjarige. Onder wijziging van de verblijfplaats wordt mede verstaan de plaatsing van de minderjarige bij de ouder die het gezag heeft.

3. De [gecertificeerde instelling voor jeugdbescherming] geeft een schriftelijke beslissing binnen twee weken na ontvangst van het verzoek.

4. Op verzoek van de in het tweede lid genoemde personen kan de kinderrechter de machtiging geheel of gedeeltelijk intrekken of de duur ervan bekorten.

Art. 265, lid 1: Verzoeken op grond van artikel 254, vijfde lid, en de artikelen 256-264 moeten schriftelijk worden gedaan. Voor zover zij zich tot de kinderrechter richten, kunnen zij worden ingediend zonder advocaat.

2. De [gecertificeerde instelling voor jeugdbescherming] zendt bij het verzoekschrift of onverwijld na de oproep, het plan [...] en een verslag van het verloop van de ondertoezichtstelling aan de kinderrechter.

3. Het plan en het verslag, bedoeld in het tweede lid, worden eveneens gezonden aan de raad voor de kinderbescherming.

4. De verzoeken die de [gecertificeerde instelling voor jeugdbescherming] ter uitvoering van haar taak tot de rechter richt, kunnen worden ingediend zonder advocaat en worden kosteloos behandeld; de grossen, afschriften en uittreksels, die zij tot dat doel aanvraagt, worden haar door de griffiers vrij van alle kosten uitgereikt.

Afdeling 6 Voogdij

Par. 4. Voogdij van rechtspersonen

Art. 302, lid 1: De rechter kan de voogdij opdragen aan een [gecertificeerde instelling voor jeugdbescherming].

Art. 305, lid 1: De [gecertificeerde instelling voor jeugdbescherming] die hem toevertrouwde minderjarigen uit huis plaatst, houdt de raad voor de kinderbescherming schriftelijk op de hoogte van de plaatsen waar zij zich bevinden.

Wetboek van Strafrecht

Titel VIII A. Bijzondere bepalingen voor jeugdigen en jongvolwassenen

Art. 77a: Ten aanzien van degene die ten tijde van het begaan van een strafbaar feit de leeftijd van twaalf jaren doch nog niet die van achttien jaren heeft bereikt [...] treden de bijzondere bepalingen vervat in de artikelen 77d tot en met 77hh.⁴⁰

Art. 77b, lid 1: Ten aanzien van degene die ten tijde van het begaan van een strafbaar feit de leeftijd van zestien jaren doch nog niet die van achttien jaren heeft bereikt, kan de rechter de artikelen 77g tot en met 77gg buiten toepassing laten en recht doen overeenkomstig de bepalingen in de voorgaande titels vervat, indien hij daartoe grond vindt in de ernst van het begane feit, de persoonlijkheid van de dader of de omstandigheden waaronder het feit is begaan.⁴¹

Art. 77c, lid 1: Ten aanzien van de jongvolwassene die ten tijde van het begaan van het strafbaar feit de leeftijd van achttien jaren doch nog niet die van drieëntwintig jaren heeft bereikt, kan de rechter, indien hij daartoe grond vindt in de persoonlijkheid van de dader of de omstandigheden waaronder het feit is begaan, recht doen overeenkomstig de artikelen 77g tot en met 77hh.⁴²

Art. 77f, lid 1: In een strafbeschikking kan de officier van justitie tevens de aanwijzing geven dat: a. de jeugdige zich zal richten naar de aanwijzingen van een [gecertificeerde instelling voor jeugdreclassering] voor een daarbij te bepalen termijn van ten hoogste zes maanden; b. indien de jeugdige ten tijde van het begaan van het strafbaar feit de leeftijd van zestien jaren reeds heeft bereikt, kan de officier van justitie in plaats daarvan de aanwijzing geven dat de jeugdige zich zal richten naar de aanwijzingen van een reclasseringsinstelling als bedoeld in artikel 14d, tweede lid.

Art. 77w, lid 1: De maatregel betreffende het gedrag van de jeugdige kan slechts worden opgelegd, indien: a. de ernst van het begane misdrijf of de veelvuldigheid van de begane misdrijven of voorafgegane veroordelingen wegens misdrijf hiertoe aanleiding geven, en b. de maatregel in het belang is van een zo gunstig mogelijke verdere ontwikkeling van de verdachte. [...]

10. De [gecertificeerde instelling voor jeugdreclassering] heeft tot taak de voorbereiding en de ondersteuning van de tenuitvoerlegging van de maatregel. [...] Indien de jeugdige ten tijde van de tenuitvoerlegging van de maatregel de leeftijd van zestien jaren bereikt of heeft bereikt, kan de rechter bepalen dat de ondersteuning van de tenuitvoerlegging van de maatregel geschiedt door een reclasseringsinstelling als bedoeld in artikel 14d, tweede lid.

Art. 77wa, lid 1: De rechter kan bepalen dat het in artikel 77w, derde lid, bedoelde programma geheel of ten dele komt te bestaan uit een vorm van zorg als bedoeld in [de Jeugdwet], indien de [gecertificeerde instelling voor jeugdreclassering] ten aanzien van de verdachte een besluit heeft genomen waaruit blijkt dat deze op deze vorm van zorg is aangewezen. Het besluit wordt overgelegd bij het advies van de raad voor de kinderbescherming.

Art. 77x, lid 1: In geval van een veroordeling tot jeugddetentie, vervangende jeugddetentie daaronder niet begrepen, tot taakstraf, tot geldboete of tot ontzegging van de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen, kan de rechter bepalen dat deze geheel of gedeeltelijk niet ten uitvoer zal worden gelegd.

Art. 77y, lid 1: De rechter die bepaalt dat een door hem opgelegde straf of maatregel niet zal worden ten uitvoer gelegd, stelt daarbij een proeftijd vast van ten hoogste twee jaren.

⁴⁰ Toepassing van het jeugdstrafrecht bij 12- tot 18-jarigen.

⁴¹ Toepassing van het volwassenenstrafrecht bij 16- of 17-jarigen.

⁴² Toepassing van het jeugdstrafrecht bij 18- tot 23-jarigen.

Art. 77z, lid 1: Toepassing van artikel 77x geschiedt onder de algemene voorwaarde dat: [...] de veroordeelde [...] medewerking verleent aan het reclasseringstoezicht, bedoeld in artikel 77aa, eerste tot en met het vierde lid, de medewerking aan huisbezoeken daaronder begrepen.

2. Bij toepassing van artikel 77x kunnen voorts de volgende bijzondere voorwaarden worden gesteld, waaraan de veroordeelde gedurende de proeftijd, of een bij de veroordeling te bepalen gedeelte daarvan, dan wel binnen een door de rechter te bepalen termijn, ten hoogste gelijk aan de proeftijd, heeft te voldoen: [...] 8°. een verplichting zich op bepaalde tijdstippen te melden bij een bepaalde instantie; [...] 11°. een verplichting zich onder behandeling te stellen van een deskundige of zorginstelling; [...] 13°. het deelnemen aan een gedragsinterventie; [...] 15°. andere voorwaarden, het gedrag van de veroordeelde betreffende.

4. De voorwaarden in het tweede lid, onderdelen 10°, 11° of 15° en de gedragsinterventie, bedoeld in het tweede lid, onderdeel 13°, kunnen geheel of ten dele bestaan uit een vorm van zorg als bedoeld in [de Jeugdwet], indien de [gecertificeerde instelling voor jeugdreclassering] ten aanzien van de veroordeelde een besluit heeft genomen waaruit blijkt dat deze op deze vorm van zorg is aangewezen.

Art. 77aa, lid 1: Met het toezicht op de naleving van de voorwaarden is het openbaar ministerie belast.

2. De rechter kan aan een [gecertificeerde instelling voor jeugdreclassering] [...] opdracht geven toezicht te houden op de naleving van de voorwaarden en de veroordeelde ten behoeve daarvan te begeleiden. [...]

3. De rechter kan, indien de veroordeelde ingevolge artikel 254 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek onder toezicht is gesteld, aan een [gecertificeerde instelling] opdragen aan de veroordeelde ter zake van de naleving der bijzondere voorwaarden hulp en steun te verlenen.

4. Indien de jeugdige de leeftijd van zestien jaren heeft bereikt, kan de rechter een in artikel 14d, tweede lid, bedoelde reclasseringsinstelling opdracht geven toezicht te houden op de naleving van de voorwaarden en de veroordeelde ten behoeve daarvan te begeleiden.

5. Bij algemene maatregel van bestuur, op de voordracht van Onze Ministers van Veiligheid en Justitie en van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, kunnen regels worden gesteld omtrent de aard en de omvang van het toezicht en de begeleiding, bedoeld in het tweede en derde lid.

Art. 77hh, lid 1: De raad voor de kinderbescherming heeft tot taak toezicht te houden op de uitvoering van reclasseringswerkzaamheden als bedoeld in artikel 77f, eerste lid, artikel 77j, vierde en vijfde lid, artikel 77s, negende lid, 77w, derde en tiende lid, artikel 77aa, tweede en vierde lid, van het Wetboek van Strafrecht, en artikel 493 van het Wetboek van Strafvordering, en is in dat kader bevoegd de [gecertificeerde instelling voor jeugdreclassering] dan wel, indien het minderjarigen betreft, een reclasseringsinstelling als bedoeld in artikel 14d, tweede lid aanwijzingen te geven.

2. In door Onze Minister van Justitie aan te wijzen gevallen kan de raad voor de kinderbescherming de [gecertificeerde instelling voor jeugdreclassering] inschakelen voor vrijwillige begeleiding van een jeugdige.

Wetboek van Strafvordering

Titel II, Tweede afdeling. Strafvordering in zaken betreffende personen die de leeftijd van achttien jaren nog niet hebben bereikt.

Art. 491, lid 1: In afwijking van artikel 59, vijfde lid, wordt de raad voor de kinderbescherming onverwijld van het bevel tot in verzekeringstelling in kennis gesteld.

Art. 492: De kinderrechter treedt inzake de toepassing van de voorlopige hechtenis op als rechter-commissaris.

Art. 493, lid 1: Indien de rechter de voorlopige hechtenis van de verdachte beveelt, gaat hij na of de tenuitvoerlegging van dit bevel, hetzij onmiddellijk, hetzij na een bepaald tijdsverloop, kan worden geschorst. De rechter kan daarbij een [gecertificeerde instelling voor jeugdreclassering] opdragen aan de verdachte hulp en steun te verlenen. Bij algemene maatregel van bestuur [...] kunnen regels worden gesteld omtrent de aard en de omvang van de hulp en steun.

6. [...] De rechter kan, na advies te hebben ingewonnen van de raad voor de kinderbescherming, ook bijzondere voorwaarden aan de schorsing verbinden. De rechter verbindt slechts bijzondere voorwaarden aan de schorsing voor zover de jeugdige daarmee instemt. [...]

Bijlage 2

Bestaande keten- protocollen en convenanten

Stand van zaken medio 2014

In deze bijlage een overzicht van alle relevantie convenanten en ketenprotocollen waarbij Jeugdzorg Nederland partij is en die door (de meeste) Bureaus Jeugdzorg gevolgd worden. In de loop van 2014 zullen deze protocollen door Jeugdzorg Nederland, in overleg met de betrokken ketenpartners en de Vereniging Nederlandse Gemeenten beoordeeld worden op hun relevantie voor 2015 en latere jaren.

A. Overzicht van protocollen en convenanten van jeugdzorgorganisaties met ketenpartners

Naam	Doel	Deelnemers	Wat vanaf 2015 Acties in 2014
Landelijk toetsingskader	Eén document waarin alle samenwerkingsafspraken tussen Bureaus Jeugdzorg en de Raad voor de Kinderbescherming zijn vastgelegd.	Raad voor de Kinderbescherming, Jeugdzorg Nederland	Het landelijk toetsingskader is in concept herzien in de werkgroep jeugdbescherming en jeugdreclassering van de VNG. Doorlopende afspraken met de nieuwe gecertificeerde instellingen moeten nog bekrachtigd worden.
Samenwerkingsprotocol inzetten voorlopige voogdij na partnerdoding	Soepele en snelle samenwerking na een partnerdoding waarbij kinderen betrokken zijn.	Raad voor de Kinderbescherming, Nationale Politie, Slachtofferhulp Nederland, Jeugdzorg Nederland	Evaluatie in 2014, overname beoogd door gecertificeerde instellingen vanaf 2015.
Concept samenwerkingsafspraken met de (G)Gz, gericht op informatie uitwisseling	Het stellen van (gedrags)regels voor het (wederzijds) verstrekken van informatie door zorgprofessionals met het AMK en gezinsvoogden.	KNMG, Raad voor de Kinderbescherming, NVVP, GGZ Nederland, Jeugdzorg Nederland	Looptijd voor AMK in principe onbepaald. Aanpassing van de afspraken in 2014, met het oog op de invoering van de nieuwe kinder-beschermingswetgeving in 2015, aangaande een wettelijke basis voor verstrekken van gegevens aan gezinsvoogden. Daarna voortzetting beoogd met betrekking tot de gecertificeerde instellingen.
Samenwerkingsafspraken Steunpunten Huiselijk Geweld en AMK's	De samenwerking in de praktijk bij meldingen en onderzoek naar KM en huiselijk geweld verbeteren.	MOgroep, GGD NL, Federatie Opvang, Jeugdzorg Nederland	Dit protocol gaat op in het handelingsprotocol AMHK vanaf 1 januari 2015
Protocol AMK Politie	Verbeteren van de samenwerking tussen BJZ breed (met accent op AMK) met als doel het aantal aangiftes te verhogen, of in ieder geval vaker overleg met Politie en OM over mogelijke vervolgbaarheid van kindermishandeling.	Nationale Politie, Landelijk Parket Openbaar Ministerie, Jeugdzorg Nederland	De relevante onderdelen van dit protocol worden nog in 2014 ondergebracht binnen de afspraken tussen de politie het OM met de gecertificeerde instellingen (voor de onderdelen over gezinsvoogdij) en met de AMHK's (voor de onderdelen over het huidige AMK).
Actieverklaring hulplijn seksueel misbruik	Afstemming en wederzijdse doorverwijzing naar het juiste adres van slachtoffers van seksueel misbruik of seksueel geweld. Looptijd tot 1 jan 2015.	VWS, VenJ, Slachtofferhulp NL, MOgroep, Federatie Opvang, GGD NL, Jeugdzorg Nederland	

Naam	Doel	Deelnemers	Wat vanaf 2015 Acties in 2014
Handelingsprotocol Vrouwelijke Genitale Verminking (VGV)	Afspraken over handelswijzen bij dreigende of reeds uitgevoerde VGV. Protocol is media 2013 herzien.	Raad voor de Kinderbescherming, Nationale Politie, Jeugdzorg Nederland	Protocol is voornamelijk van toepassing op het AMK, hoewel ook bij ondertoezichtstelling of voogdij VGV kan dreigen of uitgevoerd kan zijn. Het protocol wordt aangehaakt bij protocol van handelen AMHK.
Protocol Samenwerking Politie en BJZ	Regelen van de toeleiding door politie van zorgelijke situaties. Onderdeel is het zorgmeldingsformulier.	Nationale Politie, Jeugdzorg Nederland	Bij de ontvlechting van de toegangstaken van BJZ en de AMK meldingen, moet de route opnieuw belegd worden
Landelijk Kader Forensische Diagnostiek	Afspraken over opdracht en kwaliteit van forensische diagnostiek.	VenJ, Raad voor de Kinderbescherming, Jeugdzorg Nederland	Op dit moment wordt het kader herzien. Die herziening is bijna afgerond, waarna het kader ook in 2015 en later van kracht blijft.
Afstemmingsprotocol jeugdreclassering	Inhoudelijke afstemming ketenpartners en werkproces afspraken. Het protocol is de afgelopen jaren op onderdelen vervangen door recentere protocollen en het ketenwerkproces.	Raad voor de Kinderbescherming, VenJ, 3RO (reclassering), Jeugdzorg Nederland	Het afstemmingsprotocol zal steeds minder een rol gaan spelen, omdat nieuwe afspraken in andere documenten worden vastgelegd.
Landelijk Kader Veiligheidshuizen	Gezamenlijk opgestelde kader met daarin de uitgangspunten en bevoegdheden van het veiligheidshuis. Voorlopig voor een aantal jaren vastgesteld.	Brede (strafrecht)keten: onder anderen OM , Raad voor de Kinderbescherming, Jeugdzorg Nederland, gemeenten, VenJ, VNG, Nationale Politie	Verandert niet in 2015, wel herzien op terminologie en betrokken partijen.
Uitvoeringsprotocol STP	Werkafspraken rondom de uitvoering van de STP.	Dienst Justitiële Inrichtingen, Raad voor de Kinderbescherming, Jeugdzorg Nederland.	Verandert niet in 2015.
Ketenprocesmodel jeugdstrafrecht	Het in kaart brengen van De werkprocessen van de ketenpartners op hoofdlijnen, onderlinge afhankelijkheden en afstemmingen.	Alle jeugdstrafrechtketenpartners	Wordt voortdurend geëvalueerd en bijgesteld, zeker ook op deelgebieden bij nieuwe strafrechtelijke varianten.
Werkproces Elektronische Controle	Afstemmen van ketenwerkproces op details van EC (elektronisch toezicht door middel van een enkelband met GPS tracker).	3RO (reclassering), VenJ, Raad voor de Kinderbescherming, OM, Jeugdzorg Nederland	Verandert niet in 2015.

Naam	Doel	Deelnemers	Wat vanaf 2015 Acties in 2014
Werkafspraken GBM advies	Afstemmen van ketenwerkproces op details van gedragsbeïnvloedende maatregel.	Raad voor de Kinderbescherming, VenJ, Dienst Justitiële Inrichtingen, Nederlands, NIFP, Jeugdzorg Nederland	Verandert niet in 2015.
Werkproces LIJ	Afstemmen van ketenwerkproces op details van het Landelijk Instrumentarium Jeugdstreftketen.	Alle jeugdstreftketenpartners	Verandert niet in 2015.
Landelijk verantwoordelijkheidskader nazorg	Landelijke afspraken over de verantwoordelijkheden in de nazorg, om tot een sluitende nazorg te komen na detentie, voorlopige hechtenis of PIJ maatregel.	Dienst Justitiële Inrichtingen, VenJ, Raad voor de Kinderbescherming, gemeenten, 3RO (reclassering), Jeugdzorg Nederland	Verandert niet in 2015.
Landelijk protocol afstandsbaby's	Afstemmen werkwijze bij afstandsbaby ter adoptie.	Raad voor de Kinderbescherming, Vrouwenhulpverlening (FIOM), Jeugdzorg Nederland	Verandert niet in 2015.

B. Overzicht van protocollen en convenanten binnen jeugdzorgorganisaties of tussen (uitsluitend) jeugdzorgorganisaties onderling

Naam	Doel	Deelnemers	Wat vanaf 2015 Acties in 2014
Protocol overdracht voogdij en idem voor gezinsvoogdij	Regelen van overdragen van de voogdij tussen bureaus jeugdzorg en landelijk werkenden onderling.	Bureaus Jeugdzorg en Landelijk werkende instellingen, afdeling jeugdbescherming	Protocol voogdij is net herzien. Doorloop bekrachtigen voor gecertificeerde instellingen na 1 januari 2015
Protocol van handelen AMK	Borgen van kwalitatief goed onderzoek door het AMK.	Bureaus Jeugdzorg die AMK invullen	Protocol wordt opgenomen in nieuw protocol van handelen AMHK.
Protocol netwerkpleegzorg	Uniforme handelswijze vastleggen bij netwerkpleegzorg die door cliënten zelf is geïnitieerd.	Bureaus Jeugdzorg (Toegang en jeugdbescherming), Pleegzorg organisaties	Bekrachtigen door gecertificeerde instellingen na 1 januari 2015. Onderzoeken in 2014 hoe dit gaat gelden voor toegangstaken die straks door de gemeenten uitgevoerd worden.
Protocol overdracht voogdij naar pleegouders	Uniforme handelswijze realiseren voor het overdragen van de voogdij aan pleegouders.	Bureaus Jeugdzorg jeugdbescherming, straks gecertificeerde instellingen	Dit protocol wordt herzien in kader van implementatie voogdij methode.
Protocol jeugdreclassering	Uniforme handelswijze uitvoering jeugdreclassering.	Bureaus Jeugdzorg en Landelijk Werkende Instellingen, straks gecertificeerde instellingen	Hoewel verouderd vormt dit protocol nog steeds de basis voor veel ketenafspraken. Wordt niet meer geactualiseerd.
Model samenwerkingsafspraken pleegzorg – BJZ	Afbakening van taken en verantwoordelijkheden in het begeleiden van pleegouders, pleegkinderen en eigen ouders.	Uitvoerders van jeugdbeschermings-maatregelen en uitvoerders van Jeugd en Opvoedhulp met Pleegzorg	Model is in ontwikkeling en wordt naar verwacht vastgesteld rond 1 juli 2014.
Protocol vermogensbeheer voogdijpupillen	Zorgdragen voor een goed beheer van de financiën van voogdijpupillen, vooral beheer van vermogen bij wezen.	Bureau Jeugdzorg	Verandert niet in 2015.
Privacy reglement BJZ en LWI	Duidelijke regels ter bescherming van de privacy, hoe om te gaan met inzage-rechten verstrekking van gegevens aan derden.	Bureau Jeugdzorg	Moet herzien wegens overgang naar gemeenten, inrichten CORV, etcetera.

Dit is een uitgave van het

Ministerie van Veiligheid en Justitie

Ministerie van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport

Vereniging van
Nederlandse Gemeente

www.voordejeugd.nl

Juli 2014